

Суд Босне и Херцеговине
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3 Иж 043126 22 Иж
Сарајево, 04.07.2022. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у апелационом вијећу састављеном од судија Динке Бешлагић-Човрк, предсједнице вијећа, Срете Црњака и Весне Трифуновић, чланова вијећа, одлучујући о жалби Петра Шкрбића из ..., изјављеној против одлуке Централне изборне комисије Босне и Херцеговине број: 06-01-07-3-648/21 од 02.06.2022. године, због неподношења пријаве о имовинском стању, у нејавној сједници, одржаној дана 04.07.2022. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба се одбија.

Образложење

Одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине, број и датум наведени у уводу, утврђено је да је Петар Шкрбић одговоран што у 2020. години није Централној изборној комисији Босне и Херцеговине поднио изјаву о имовинском стању у року од 30 дана од дана престанка мандата односно почетка мандата, чиме је прекршио одредбу члана 15.8 став (1) и (2) Изборног закона Босне и Херцеговине, па му је на основу члана 6.7 став (1) и примјеном члана 19.10. став (1) тачка а) б) Изборног закона БиХ изречена новчана казна у износу од 500,00 КМ.

Против ове одлуке Петар Шкрбић је благовремено уложило жалбу у којој наводи да у периоду до 15.12.2020. године није преузео мандат освојен на Локалним изборима 2020. године, јер је мандат испред политичког субјекта СНСД – Милорад Додик преузео тек накнадно након одустанка Николе Љубоје. Такође, наводи да је дуго времена био на лијечењу због здравствених проблема, као и да је био у заблуди да је по преузимању мандата, његов имовински картон доставио политички субјект испред којег се кандидовао. Уз жалбу прилаже попуњен имовински картон.

Предлаже да се жалба из наведених разлога уважи и побијана одлука поништи.

У одговору на жалбу, Централна изборна комисија Босне и Херцеговине предложила је да Суд предметну жалбу одбије као неосновану јер је ожалбена одлука донесена у складу са законом и подзаконским актима.

Жалба није основана.

Побијана одлука Централне изборне комисије Босне и Херцеговине је правилна и законита јер је донесена на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примјену одредби члана 15.8 став (1) и (2) Изборног закона БиХ („Службени гласник БиХ“, број: 23/01 до 31/16).

Одредбом члана 15.8 став (1) Изборног закона БиХ прописано је да су кандидати изабрани на свим нивоима власти дужни да у року од 30 дана од дана објаве овјере мандата у Службеном гласнику БиХ, предају Централној изборној комисији БиХ потписану изјаву о имовинском стању из члана 15.7 наведеног закона и да у складу са ставом (2) наведене одредбе Централној изборној комисији БиХ поднесе извјештај о имовинском стању у року од 30 дана након истека мандата на који је изабран, као и у случају престанка мандата у смислу члана 1.10 став (1) тачке 1), 4), 5), 7) и 8) наведеног закона у року од 30 дана од дана престанка мандата.

Увидом у списе предмета ово вијеће је закључило да је доносилац ожалбене одлуке правилно утврдио да је жалилац одговоран за неиспуњење обавеза из цитиране законске одредбе, тим прије што жалилац није доставио изјаву о свом имовинском стању у законском року, тј. до 15.12.2020. године, а ни по упућеном позиву од стране ЦИК БиХ од 15.12.2021. године у остављеном року од 15 дана није доставио изјашњење везано за разлоге недостављања изјаве о имовинском стању, него је своју изјаву о имовинском стању доставио тек у прилогу своје жалбе.

Описаним поступањем жалилац је прекршио одредбе члана 15.8 став (1) и (2) Изборног закона БиХ, па му је правилном примјеном одредби члана 6.7 став (1) тачке 1) и члана 19.10 став (1) тачка а) б) Изборног закона БиХ изречена новчана казна у износу од 500,00 КМ.

Ирелевантни су жалбени наводи да жалилац у периоду до 15.12.2020. године није преузео мандат освојен на Локалним изборима 2020. године, јер је мандат испред политичког субјекта СНСД – Милорад Додике преузео тек накнадно након одустанка Николе Љубоје. Ово из разлога што је ЦИК БиХ тек закључком од 15.12.2021. године покренула поступак утврђивања одговорности јер жалилац ни до тада није испунио своју законску обавезу. Упркос чињеници да је жалилац био упознат са покренутиим поступком, исти није доставио тражену изјаву у остављеном року, нити је контактирао ЦИК БиХ ради давања усмене изјаве, него је своју изјаву о имовинском стању као и отпусно писмо из болнице од 21.10.2021. године и рјешење о изолацији од 23.11.2020. године, доставио тек у прилогу жалбе. Дакле, жалитељ није испунио законску обавезу ни у вријеме када није био на лијечењу, односно изолацији.

Изречена новчана казна је адекватна учињеном прекршају и у границама је запријечене новчане казне у распону од 300,00 до 3.000,00 КМ, односно ближе је минимуму прописане новчане казне. Ово посебно када се има у виду чињеница да жалитељ није остварио потребну сарадњу са ЦИК БиХ ни након покретања прекршајног поступка.

Из наведених разлога Апелационо вијеће овог суда налази да је побијана одлука Централне изборне комисије Босне и Херцеговине правилна и законита а жалба неоснована, па је исту примјеном одредбе члана 81. став 1. друга реченица, Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број: 19/02 до 74/10) ваљало одбити.

ПРЕДСЈЕДНИЦА ВИЈЕЋА
С у д и ј а

Динка Бешлагих Човрк